

MOJE PRZEŻYCIE
WOJNY
OD ROKU 1939 DO ROKU 1944

ZAJĄCÓWKA
TEODOZJA

KL. - VII - dma

1946

Rok 1939 był rokiem rozpoczęcia
 mierzenia Narodu Polskiego. W roku
 tym zachodni wróg Polski wstąpił
 do naszego kraju na rozpoczęcie
 wojny. Polska była jeszcze krajem
 bardzo młodym nie odbudowa-
 nym jeszcze po tak długiej niewoli.
 Wróg Polski, wstąpiwszy o nasze ziemie
 przysięgnął część naszego kraju. Po
 kilku tygodniowej walce Polska
 cała przeszła o ręce wroga. Cała
 Polska zalana była krwią. Każdy
 obywatel Polski usłyszał, że już
 Państwo nasze ginie wlat „odzież
 nasza ukochana Polska”. Wszyscy
 nasze drzewa, Ojczyście szumiły,
 co raz to ciemniej, ptaszki spiewały
 bardzo smutno, a nawet i ta zielona
 kula słoneczna co raz to ciemniej
 odświecała, bo była zalana krwią

Ojczyzna, którą wojsko Polskie przetrzało
na pierwszym oporze. W roku tak smu-
• tnym zaczęłam chodzić do pierwszej
klasy szkoły powszechnej. W szkole nie
wolno było nam się uczyć historii i
geografii nie wolno było też nam
spiewać pieśni "Jeszcze Polska nie zginęła",
"Boże Cóż Polsko", "Nie Prucim ziemi",
"Serdeczna Matko" i inne. Przy końcu
roku szkolnego Niemcy przysorli do
naszej szkoły kamienie kwatery. Po
dwumiesięcznym zwolnieniu wróciliśmy
do naszej ukochanej szkoły. Powitała
ona nas bardzo smutno. Gdy wró-
• ziliśmy do naszej klasy ławy skarzyły
się nam jak Niemcy żęcali się
nad nami. Przez ca miesiąc
staaliśmy na dworze. Cóż raz całymi
dniami deszcz na nas padał
Jedną wstydawo, że już ławy skarzyły
się przed nami. Kawatała i ona

szym głosem, Witam Was ukochane dzieci
Przy tak pięknym powitaniu zaczęliśmy
rok szkolny. Był on rokiem bardzo
smutnym Niemcy zajęli nam całą
szkolę. Cóż uczyliśmy się na wsi.
W roku 1942 nad wschodem ukazały
się wielkie dymy i strąły. To Niemcy
rozpoczęli wojnę z Rosją. Od roku
tego Polacy byli coraz to więcej mę-
czeni. Składali na gospodarzy
kontyngenta. Zabierali oni ludność
Polską do więzień. Tam męczyli je
okrutny sposób. W roku 1942 Niemcy
zaczęli wysiedlać naród Polski ze
swoich domów. Wtedy stworzili do
Niemiec na robotę, starszych i małe
dzieci wsadzali za druty. Przy tak
długim wysiedlaniu nie jeden Polak
utracił życie. Żęcali się oni nad
matkami niemowlętami Polskimi
Wydierali oni z rąk matkom małe

niemowlęta i przy jej oczach wucali
 o ścianę mieszkania, by tego dziecka
 nie wyrost przyoty dzielnym i walecznym
 Polak. Podczas tak długiego wysiedlenia
 lasy były napelnione ludźmi
 z różnych wiosek. Dokoła rozchodziło
 wienie koni i płkanie dzieci. Na
 chwilę zaczęło świtać. Wlesie zapano-
 wata cisza, tylko drzewa kołysały
 się od powiewu gwałtownego wiatru.
 Wtem odeswały się straty skierunku
 naszej wsi. To Niemcy strzelają
 z wolałata jedna z kobiet. W roku tym
 życie narodu polskiego było bardzo
 ciężkie. Wielu Polaków musiało opu-
 ścić swój wieś i swój rodzinny dom.
 Rok 1943 był rokiem najcięższych
 przesładowań ludności polskiej.
 W roku tym najwięcej Polaków
 uwięziono. Po wszystkich wsiach
 jękich Niemcy rąstrowali. Rok 1943

był i dla mnie najsmutniejszy. Po-
 zabroniu brata do junaków nie-
 widzieliśmy o nim nie przez trzy
 tygodni, aż o Wielki Piątek ujrzałam
 go w naszym domu. Święta kma:
 otrzymanie Pana Jerusa rozpowryna-
 limy wesoło, ale ukarały się być
 najsmutniejsze w moim życiu. Na
 drugi dzień święt na terenie naszej
 wsi była wielka bojówka. Od południa
 rozległ się grzech i huk armat. To
 Niemcy atakują na nasze lasy.
 Ogode 5 po południu koniec naszej
 wsi zamienił się o wielki czarny głąb
 dymu. Chędnego po Wielkopocy na-
 deszło piękne lato, zbiora porzeleńiały,
 ale powiew ich był bardzo smutny
 wszystko ze smutkiem i żalnością cerekwało
 w dnej i niepodległej Ojczyzny. W roku
 1944 Polacy chowali się po lasach
 i zbiorach przed napadami Ukra-

inow. Pewnego dnia po południu
ciemcy przybyli do naszej wsi i
rozczuli atakować nasze lasy.
W dniu tym bardzo dużo Polaków
poręgnęło się z naszą wsią.
Parę tygodni po ataku nad
wschodem ujrzałam smopy iskier
dnia tego ciemcy wycofywali się,
aż do Buga. Sta przysły dzień
u nas słychać było wybuchy kul
W tym dniu i s innym wojsko
polskie nacierało na nieprzyjaciela.
Po niedługim natarciu wojsko
polskie ujrzelismy u naszej wsi.